

Cesta, co se v mlžné dálce ztrácí
Kam jen vede, Bože můj?
Jsem tulák, co se nerad vrací
I kdybys řekla stůj

Stůj a vrať se jak jeden z jarních ptáků
Prosím, najdi cestu zpět
Chyť poslední ze všech vlaků
A budeš mi pak vyprávět

O ranním svítání a dešti z mraků
O přáních, co všichni zatají
O smutku nočních vlaků
O hvězdách, co padají

VE VLAKU

Jedu nočním vlakem
odnikud nikam
Pomalů si v kupé zvykám
Naproti prázdňé sedadlo
s tou slečňou
A vlak jedoucí
až na nekonečňou
Kupé v nočním vlaku
v něm já a Ty
Slova vůňě pocity
Za okny vlčí vytí
Srdce plné jehel a nití

PRSTÝNEK Z KOPŘIVY

Upletl jsem prstýnek z kopřivy
A čekal, co se stane
Nestalo se nic
V řece chladím popálené dlaně

Třeba příští jaro
Nebo až bude padat sníh
Až zase dozrají
Plamínky na keřích šípkových

Upletl jsem prstýnek z kopřivy
Kroužek plný ticha
A času, který nepospíchá

Možná se přece jen něco blíží
Z dalekého daleka
Zázraky se přece dějí
Až když je nikdo nečeká